

[Tastesen.]

i den danske valglov, vil en bunke partier på ny begynde at samle underskrifter med det resultat, at de havde chance for at blive repræsenteret, fordi de kun skulle have stemmer svarende til 1/175. Et resultat af ophævelsen af 2 pct.-spærreklausulen vil altså være et partiantal ikke på 10 — vi må jo se, hvordan det vil komme til at fungere nu — men på måske 15 eller 16 eller noget i den retning. Derfor vil jeg advare imod, at man går længere ned end til de 2 pct.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP)

Hr. H. C. Toft udkastede den hypotese, at højesterets holdning skulle skyldes, at lovgivningsmagten ikke havde tilsidesat grundloven, men været forsigtig med det.

På forhånd lyder det aldeles usandsynligt, at 6 snese års — og det er det, der er tale om — virke med lovgivning med vidt forskelligt sammensatte lovgivningsmagter virkelig skulle have levet op til hr. H. C. Tofts krav. Jeg kan forsikre hr. H. C. Toft om, at hvis han ulejliger sig med at sætte sig ind i det materiale, der rent faktisk foreligger, vil han opdage, at hans hypotese ikke holder.

(Kort bemærkning).

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg er i og for sig ked af at skulle sige til hr. Tastesen, at det er netop en argumentation som f. eks. denne jeg ikke vil være med til at anerkende. Jeg kan ikke som deltager i det europæiske parlament affinde mig med, at man i denne sal taler om hollandske tilstande. Hvad er der i vejen med Holland? Det går mig bekendt aldeles udmærket i Holland. Jeg tror, landet kunne køre et helt år uden regering, det tyder på en vis sundhed i landet. Jeg kender adskillige hollandske politikere, og de er akkurat lige så gode som dem, der er valgt her.

Jeg havde mere forståelse for, at SF under valgkampen brugte rædselsbilledet med,

at man kunne gå hen og få en polsk rigsdag. Jeg vil nok sige fy for pokker at få et styre som det, de har i Polen.

(Kort bemærkning).

H. C. Toft (KF):

Selv om hr. Glistrup nu gentager, at der er gået 6 snese år, hvor højesteret ikke har kunnet komme til det resultat, at love, som er vedtaget af dette folketing, har været i strid med grundloven, så kan hr. Glistrup ikke deraf drage den konklusion, som han gjorde, at der skulle være sket sådanne grundlovsstridige vedtagelser her i folketinget. Han må tværtimod komme til den konklusion, som jeg fremhævede før, at der altid har været et flertal af folkevalgte i denne forsamling, der har draget omsorg for, at man ikke overtrådte grundloven, når man vedtog love her i salen.

Grønberg (DR):

Hr. Tastesen var ked af, at jeg havde hævet sagen ved højesteret.

Begrundelsen, som østre landsret gav for at frifinde indenrigsministeren, var den, at østre landsret ikke mente at kunne tilsidesætte det skøn, som folketinget havde udøvet ved bedømmelsen af spærrereglernes grundlovsmæssighed.

Da jeg nu er blevet medlem af det høje ting, og da sagen er rettet imod indenrigsministeren, som jeg så på en måde er blevet en smule overordnet for med 1/175, mener jeg, at sagen rigtigst hører hjemme i folketinget, som jo er den højeste myndighed her i landet, i hvert fald i praksis. Undskyld, bortset fra dronningen.

Som jeg indledte, vil jeg slutte med at fremhæve, at lovforslaget alene drejer sig om spærrereglernes grundlovsstridighed. En del ordførere har talt om folkestyrets effektivitet, hensynet til en handledygtig, arbejdsduelig regering og meget andet, men det er at tale uden om sagen. Lovforslaget drejer sig alene om valglovens spærrereglers forhold til grundloven. Er valgloven grund-